

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Izhaja vsa torek in soboto ob 11. uri popoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pada na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Solskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevev tekalšču po 8 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Veturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Naša mornarica v avstrijski delegaciji.

V petek je razpravljala avstrijska delegacija o proračunu naše vojne mornarice. Po uvodu, katerega je napravil poročevalec dr. Pergelt k ti razpravi, oglašil se je k besedi delegat Kaftan. Govornik je opozarjal na veliko važnost, katero ima naša vojna mornarica za obrambo našega obrežja in posebno pa še tudi na važnost, katero ima ista za zvezo našega obrežja z notranjostjo države. V svojem govoru povdarjal je govornik tudi potrebo lastnega poskuševalnega bazena in je pri ti priliki opozoril delegate in mornarično upravo na vest italijanskega lista „Avanti“, katera vest je jako razburila najširše kroge prebivalstva. Po ti vesti bi bila namreč zgrajena italijanska ladija „Vittorio Emanuele“ po načrtih naše vojne ladije „Karol VI.“ in bi bila ta italijanska vojna ladija po izreku bivšega mornaričnega italijanskega ministra Bettola najboljša vojna ladija, kar jih do sedaj obstoji na svetu.

Naša vojna ladija „Karol VI.“ bila je namreč po načrtih avstrijskih pomorskih inženjerjev zgrajena v „stabilimento tecnico triestino“ v doli med letom 1895 in 1900. Ker nimamo lastnih poskuševalnih bazenov, pravi govornik, prisiljeni smo pošiljati naše vojne ladije v inozemsko bazene, kakor n. pr. v italijanskega, kar se je zgodilo ravno v zgoraj omenjenem slučaju. Že ta okoliščina sama na sebi je jako neugodna. Nevarnost postane še večja, ako se, kakor se je to že zgodilo, načrti naših vojnih ladij na izdajalski način izročajo našim sovražnikom. Največja odgovornost zadene seveda v prvi vrsti izdelovalnico vojnih ladij, kateri je uprava mornarice poverila gradnjo vojnih ladij ter čuvanje dotičnih načrtov.

Veseli nas, rekel je govornik, da smo prišli tako daleč, da gradimo svoje vojne ladije na lastnih tleh in zaradi tega smo pa tudi popolnoma proti temu, da bi prihajali izdelki uma naših inženjerjev v tujo posest. — Upajmo pa, da uvede uprava vojne mornarice v tem

pogledu strogo preiskavo ter da sporoči o njenem izidu delegacijam, kakor tudi da uvede najstrožjo kontrolo v tem pogledu. Govornik konstatira z veseljem dejstvo, da se topovi in oklopi za ladije nabavljajo pri domačih tvrdkah in da dotični material popolnoma odgovarja zahtevam naše vojne mornarice. Govornik je tudi o uspehih podmorskih ladij na Francoskem in je priporočal tudi iste v obrambo našega obrežja. Tudi na parne turbine je opozarjal mornarično upravo.

Govornik je konečno priporočal, naj bi se pri imenovanju novih vojnih ladij jemalo ozir tudi na češki narod. Sploh je izjavil govornik, da so Čehi zadovoljni z mornarično upravo in njenim načelnikom.

Za njim je govoril delegat Bianchini. Bianchini je obžaloval, da naša vojna mornarica še vedno ne more zadostiti svoji nalogi glede obrambe našega obrežja in zaščite naših trgovinskih interesov. Priporočal je potem spopolnjenje železniških mrež v Dalmaciji in na Hrvatskem, da bi se na ta način dosegla tesnejša zveza med mornarico in vojsko.

Tudi Bianchini je konstatiral, da so se razmere naše vojne mornarice pod vodstvom sedanjega načelnika izdatno zboljšale. Naše ladije, posebno najnovejše, pravi govornik, odgovarjajo v resnici vsem zahtevam tehniškega napredka.

Govornik je priporočal konečno, da bi se hrvaščina na mornarični akademiji intenzivneje podučevala ter da bi se vojaška služba pri mornarici skrcila od štirih na tri leta.

Delegat Bennati se je pritoževal o tem, da se ni zvišanje plač arzenalskih delavcev raztegnilo na vse razrede v enakem razmerju, kakor tudi zaradi tega, ker ni urejeno napredovanje v višje razrede in ker se ne plačujejo delavcem prazniki. Po njegovem mnenju tudi sedanje delavske mirovine ne odgovarjajo opravičenim zahtevam, in bi morala mirovina znašati najmanj 70% zadnje plače.

Delegat Glöckner je obžaloval, da se spopolnjevanje vojne mornarice ne more vršiti v isti meri, kakor zahteva

položaj naše države kakor velesile in varstvo naših trgovinskih interesov. — Ta delegat se je izrekel proti skrcenju prezenčnega službovanja pri mornarici. Priporočal pa je boljše železniško zvezo s Puljem.

Nato poprime besedo poveljnik mornarice baron Spaun ter odgovarja na razne želje in zahteve, izrečene med razpravo. Glede poskuševalnih bazenov rekel je govornik, da bi bili res potrebni, ali stali bi preveč in zaradi tega se mora naša mornarična uprava posluževati inozemskih bazenov. Na ta način se je tudi zgodilo, rekel je govornik, da so tuji inženjerji spoznali naše načrte glede onih delov vojnih ladij, segajočih v podmorsko gladino, nikakor pa niso prišli v posest podrobnih naših načrtov. Govornik je priznal, da so se pred časom godile glede načrtov zlorabe, a zanikal je, da bi bila Italija ona država, ki je prišla v posest naših načrtov. Sicer pa se je proti dotični osebi sodno postopalo in je zdaj tudi preskrbljeno, da se taki slučaji več ne ponove. Ali glede turbin, rekel je baron Spaun, da je istim zagotovljena velika bodočnost v mornarstvu, vendar pa je treba čakati na vspehe sedanjih poskusov, posebno onih nemške mornarice. Uprava mornarice, rekel je govornik, polaga na to veliko važnost, da govore častniki z moštvo v hrvatskem jeziku. V ta namen so upeljani tečajji za poduk v hrvatskem jeziku in na mornarični akademiji so se pomnožile ure za poduk v tem jeziku. Kdor izmed gojencev dobi v tem predmetu nezadosten red, ta se ne pomakne v višji tečaj. Tudi razmere arzenalskih delavcev so se bistveno zboljšale. Brez povoda se nobenega delavca ne odpušča iz službe. Govornik je za pomnoženje navtiških šol, kakor tudi za ustanovitev takih s hrvatskim učnim jezikom, a to vprašanje ne spada v njegovo področje, nego v področje naučnega ministertva. Jekleni topovi, katere izdeluje Škodova tovarna, od katere dobiva mornarična uprava veliko popusta, odgovarjajo popolnoma svojemu namenu. Tudi predmeti, ki so potrebni pri gradnji ladij, se naročajo, kolikor je to mogoče, le v domačih tovarnah. Tudi „stabilimento

tecnico“ je obvezan po pogodbi nakupovati svoje potrebščine v tuzemstvu. Govornik pravi konečno, da bi bila vojna uprava pripravna ustreči marsikateri želji, ali s tem bi se trajno obremenil mornarični proračun, v kar pa bi morali privoliti obe vladi, avstrijska in ogrska. To velja posebno kar se tiče delavcev. Štiriletna prezenčna služba za izvežbanje mornarjev je potrebna, v odškodnino pa ni treba mornarjem delati pozneje vojaških vaj. Ako se uvede dveletna vojaška služba v vojski, bo temu sledilo tudi skrcenje prezenčnega službenega časa pri mornarici. — Nasproti trditvam delegata Bianchinija izjavil je baron Spaun, da ne more odgovarjati na politična izvajanja. Jaz sem — dejal je govornik — odkar sem na svojem sedanjem mestu, le jednostavni poveljnik in upravitelj jednega dela vojne sile in nimam kakor tak ničesar opraviti s politiko. Niti v privatnih pogovorih se nisem nikoli dotaknil političnih in narodnih vprašanj, odkar zasedam to mesto. Primera, ki so jo napravili delegati glede naše in tujih mornaric, je popolnoma prikladna. Vendar bi rad konstatiral, da tudi sedaj nismo dosegli niti polovice italijanskega proračuna, da je pa kljub temu ugleden član italijanskega parlamenta, neki podadmiral, postavil našo mornarico za vzgled, kako se dá z malimi stroški mnogo doseči.

Ko je poročevalec še nekaj govoril, sklenjena je bila splošna razprava ter se koj pričela podrobna.

V podrobni razpravi je vprašal delegat Dobernig, ali je res, da se za mornarico dobiva surovo maslo iz Nizozemske, in da-li je res, da je bila iz arzenalskega muzeja v Pulju ukradena neka italijanska zastava, katero so si naši mornarji prisvojili v bitki pri Visu.

Baron Spaun je na to odgovoril, da se pri mornarici za možtvo sploh ne rabi surovega masla in da iz arzenala ni bilo ničesar ukradenega.

Po še nekaterih pojasnilih poročevalčevih je delegacija vsprejela mornarični proračun tudi v podrobni razpravi nespremenjen.

Predsednik je nato naznanil, da prihodno sejo skliče pismenim potom, ter

PODLISTEK.

39

Mladi gozdar.

Izvirni roman. Spisal Soški-črnošolec.

(Dalje.)

Ko so pa prinesli možje mrtvega Tina v hišo in odložili nosilnice, tako, da je mati lahko videla mrtvega sina, padla je v nezavest. Sosedinje so jo morale takoj nesti v posteljo, kjer je prišla še-le po več urah zopet k sebi. —

Samega Podleska pa ni mogel onega dne nikdo pregovoriti, da bi bil šel pogledat sina. Sosedje so morali sami poskrbeti za vse, česar je bilo treba, da so napravili nesrečnemu rajniku mrtvaški oder. —

Dasi niso ljudje rajnika nič kaj čislali v življenju, vendar so ga vsi sočutno pomilovali po smrti. Ne samo iz Prelazja, ampak tudi iz Lesja in cele okolice so prihajali škropit ga in molit za njegovo dušo. Prišli so tudi vsi Zagričarjevi: župan in županja uže po dnevu, Jožek in Milka pa zvečer ob mraku. S tresočo roko je pomočila Milka pušpanov vršiček v blagoslovljeno vodo ter poškopila truplo mladeniča, katerega sta do tega groznega konca dovedla — strastna ljubezen in maščevalnost. Potem je pokleknila ob vznožju odra na tla in molila dolgo — dolgo —. Mej molitvijo so se ji ves čas solze udirale po lepih licih, tako, da se je prav milo storilo vsem pričujočim, — osobito ženskam, in da so si začele kmalu tudi one druga za drugo oči brisati....

Ko je odzvonil cerkovnik v Lesju eno uro v noč, to je zadnjo Ave-Marijo, odpravila se je Milka z nekaterimi tovarišicami domov. Jožek, dva druga fanta iz vasi in tri stare ženice so pa ostali, da bi po stari navadi čuli pri mrliču celo noč.

Bila je uprav ura polnoči, ko dregne eden mladeničev z lahtom Jožka in malo prestrašen reče:

„Ali slišiš ti kaj?“

„Ničesar ne.“

„Poslušaj! — Nekdo poje.“

In res! — Vedno bliže se je čula žalostna, pretresljiva pesem:

... Čudno bode tromba pela,
Mrtvim po grobeh donela,
Pred Sodnika jim velela.
Bog, usmilil se, usmilil!
Jezus, ti Gospod premil!
Večni daj mu mir in pokoj —

Ravno hoče Jožek reči: „Ta glas je Severjev“ — ko petje naenkrat vtihne in Sever privihra v sobo — gologlav, z razmršenimi lasmi, ves raztrgan in opraskan, pogled mu je zblojen in divji, v rokah ima dolgo gorjačo. — Vsi se prestrašijo, nikdo se ne upa ziniti besedice, da še dihati skoraj ne. Tudi Sever se molče — ne da bi koga pogledal ali pozdravil — vstavi pred odrom, nasloni suho brado na gorjačo in strmi nepremično mrtvecu v obraz. Ta prizor je trajal precej časa. Nazadnje se pa Sever vzravna, prime nekako slovesno in resnobno z desno roko gorjačo na sredi, naredi ž njo nad mrtvecem tri velike križe, se urno zasukne in zbeži ven v temo. Toda uže par korakov

od hiše postoji, zažene strašen, pošasten smeh in krohot, in vse vtihne.... Tudi varhi pri mrliču so še dolgo tihi; vsak je zatopljen v svoje misli.

„Ubogí gozdar!“ pretrga Jožek čez nekoliko časa molčanje. „Komaj preboli en udarec, zadene ga uže drugi. Sinoči je bil napaden, sedaj se je pa Tonetu zmešalo, da ga ne bo mogel več rabiti v hiši. Če bi bilo doletelo to Toneta dobrih štirinajst dnij pozneje, ko bo imel gozdar uže gospodinjo v hiši, ne bi bilo tako narobe.“ —

„Ali mi verjameš, da me je še sedaj groza onega Severja?“ meni eden mladeničev.

„Saj se nama z Jožkom godi ravno tako“, opomni drugi.

Tako bi se bili mladeniči dalje pomenkovali in nazadnje pozabili, kako resno službo opravljajo, ako jih ne bi bila opomnila pobožna Somrakova Lešpeta, da treba zmoliti še tretji del rožnega venca. Tako je pretekla počasi noč mej molitvami, pogovori in molčanjem.

Drugega jutra se je grobar Krt, oprt na svojo staro družico — lopato, sam pri sebi precej glasno priduševal in priverjal, da ni še tako dolge jame izkopal, in je ni, odkar nosi častni naslov — grobar in mrliški oglednik. V ono dolgo jamo je bil tistega dne popoldne vpricho obilnega števila pogrebcev pokopan nesrečni mladenič — Tine Podleskov. —

(Konec prih.)

da se dne 17. t. m. nameruje napraviti izlet delegatov v Steinfeld, kjer se bo vršilo poskusno streljanje z novimi topovi. Natančneje o tem izletu naznani se pozneje.

Odgovor trnovski „stranki prava“.

Lokve, 2. febr. 1904.

I.

Članek s Trnovca, priobčen v „Soči“ 25. jan. 1904 je, ako je dopuščena kritika, neutemeljen: — neutemeljen je zagadelj, ker navaja dosti krivic, toda ne navaja niti jedne priče, niti jednega dokaza, da podpre svoje izjave. More se torej mirnim srcem smatrati za natočevanje in obrekovanje. Le poglejmo!

1. Volitev novega občinskega starištvstva se je bližala; in občinarji z Lokvij in Lazna so bili poklicani h kratkemu posvetovanju v krčmo „pri Ivanču“. Po službi božji popoldan so se isti odzvali, in umevno je, ker so prišli v krčmo, da je vsak ukazal vina po svoji mošnji in zdravju.

2. Pisatelj teh vrstic je bil tudi zraven navzoč; ker pa ne spada ne h klerikalcem, ne k liberalcem, ampak se smatra samo kristjana, hoče le golo resnico povedati, saj ta je draga Bogu in pravičnim ljudem.

Pred zbranimi občinarji začel je gospod fajmošter Plesničar, kakor ga spoštljivo g. dopisnik s Trnovca „Verbov Tonček“ nazivlje, govoriti: Pri volitvah je potreba, da se složno postopa; kdor je mnenja, da vstreže svojemu znancu ali prijatelju, ako mu dá svoj glas, je na krivem potu, ker tak glas se zgubi. Potreba je, da si volilci II. in III. razreda izbere svoje zaupne može, in da složno vsi te izbrane može volijo. Zato Vas prosim: izberite si Vaše može...

Občinarji so poslušali ta nasvet: in to je bila vsa agitacija od strani „Verbovega Tončka“.

Prepričan sem, da so tudi „liberalci“ na Trnovem se poslužili te postavne poti; prepričan sem, da če bi „Verbov Tonček“ le kaj postavil prekršil, bi ga gotovo kak „liberalni“ Trnovec izročil justični palači. Kdor pa misli, da se je več agitiralo, ima dober sluh in sliši travo rasti...

3. G. dopisnik pravi, da so celo leto poprej agitirali po hišah, s peklom strašili, da so rabili grožnje, zlorabili spovednico. Bene! (Dobro!) Kje so priče, kje so dokazi? Mar ste bili Vi, g. dopisnik, pri spovedi, in Vas je „Verbov Tonček“ s peklom strašil? Če se je torej kaj pripravljalo za volitev, se je delalo to po postavi in potrebi. Japonska se tudi oborožuje za vojno, in prav ima: ali naj jo neprijatelj zasači nepripravljeno? Da bi Trnovci bolj pravično postopali pri volitvah proti Lokvarjem, bi se tudi Lokvarji ne pripravljali toliko za boj.

4. G. dopisnik! Vi znate slovensko in „liberalno“ pisati; blagovolite storiti sledeči račun: Pri posvetovanju je bilo manj kakor sto glav; recimo, da jih je bilo sto! Vi trdite, da se je spilo 10 hektov vina: Koliko pride na glavo? Kaj ne, deset litrov! Bene! Kje so pijanci, da spijejo jeden večer po 10 litrov vina? Če bi Vi kaj takega „liberalnim“ Trnovcem imputirali, zagotovo bi vam slaba predla! In če Vi kaj takega Lokvarjem imputirate (nadevljete), sledi: Vijih merite po svojem laktu... Recimo pa, da se je spilo 10 hektov vina: ali ne bi bilo prišlo do pijanosti — v pijanosti do pretepa, celó umora? Toda „Soča“ molči o teh skandalih — in to dokazuje zatelebanost g. dopisnika...

In kdo je plačal teh 10 hl.? Mari „Verbov Tonček“? Ako je, na križ ž njim, ali pa posujte nanj Vašo „liberalno“ trdnjavo! — Vedite, g. dopisnik, da je vsak Lokvar, kar je vina spil, tudi sam plačal z denarjem, zasluženim sè žulji...

5. Vi pravite, da je pokojni kardinal Missia poslal „Verbovega Tončka“ v našo občino kot dobrega agitatorja, da spreobrne Trnovce: — prosim! Je to res? Kje so priče, kje dokazi? Ali ni „Tonček“ agitiral ravno proti Trnovcem? To pravite sami! Tedaj s čim Vas je hotel obrniti od Vaše trdnjave?

Vi, g. dopisnik, ki ne pustite mrtvih v grobu na miru in ne uvažate besed: De morituis nil nisi bene, — lahko rečete od rajnega tudi, da je oropal poštni voz med Karlovcem in Siskom... In ker ne pustite mrtvih v miru, ste zagotovo mišljenja, da Vi ne boste umrli, ampak da pojedete živ v nebesa na gorečem vozu a la prerok Elija...

6. Vi pravite, da imate trdnjavo na Trnovem! Toda pozabili ste povedati, ali služi ta trdnjava Trnovcem, da se branijo Hunov ali Turkov, ali da si ob njo „klerikalci“ stolčejo lo-banje!

Čeravno Vi, g. dopisnik, znate več ko hruške peč, usojam si vam nekaj iz zgodovine povedati. Uzor-trdnjava za liberalce je bila pred 30 leti Dunaj: — vsi mestni okraji so pošiljali pravcate liberalce v mestni zbor; — toda Dunajčani, dobri kristjani, so pozorno motrili njihovo delovanje. Ko so videli, da liberalci branijo in pospešujejo interese (koristi) nekega azijskega naroda, ki se pozna po krivem nosu, in da ta tuji narod stremi za tem, da iztrga kristjanom vero iz srca, da jih stori brezbožne in zdivjane, da jih potem lahko vlada s svojim denarjem — so Dunajčani odprli oči in začeli so naskakovati to uzor-trdnjavo: porušili so jo, in kamen na kamnu ni ostal, in Dunaj je danes sestavljen iz dveh strank: krščanskih in socialnih demokratov.

Dopisi.

Iz goriške okolice.

Moj ljubij prijatelj!

Danes še nekoliko drobtin iz tvojih „političnih sleparjev“. Ti pišeš: „Saj vendar vedo (namreč čitatelji „Gorice“), da je tudi „Gorica“ že povdarjala, da nas ločijo načela...“ Seveda, prijatelj moj, ti-le vedo in najdejo to tudi naravno; kajti kar ni bilo nekdanjemu glasilu dr. Gregorčiča (t. j. bivši tvoj „Soči“) potrebno, to je treba sedanjim „Goricam“, in dr. Gregorčič je ostal v kljub temu dosleden in ravno isti. On je pač podoben previdnemu očetu, ki obrača več skrbni listem otroku, ki je več potrebuje. On se žrtvuje za narodnost in vero. Obe ste mu jako dragi, in če bi mu bila prva bolj nego druga, bi ne bil pravi duhovnik. Da je pred leti bolj povdarjal narodnost nego vero, je bilo razumljivo, ker je bila prva bolj v nevarnosti nego druga. Ali odkar si je sovražna usoda našega naroda izbrala za svoje orodje zaslepljenega sina slovenske matere, kateri je prevzel žalostno nalogo, ki ji niso bili naši narodni nasprotniki kos, nalogo, da občutno zavira in cepi našo moč v borbi za narodni obstanek s tem, da spravlja tudi vero v nevarnost, od takrat mora dr. Gregorčič, oziroma „Gorica“ bolje naglašati tudi svoje versko stališče. Da si ti ta zaslepljeni slovenski sin, to si že lahko uganil, ljubček moj, in kako znaš moralni in veri nevarni biti, to so dokazali tvoj „Tutti frutti“ in drugi napadi na verske in cerkvene naredbe. Da ne more dr. Gregorčič, ne le kot duhovnik, ampak tudi kot rodoljub, s temi tvojimi načeli, ali prav za prav breznačeli soglašati, je pač naravno, in ravno tako naravno je, da mora „Gorica“ povdarjati, da jo ločijo načela od tvojih breznačel. Ali prijatelj moj dragi, tu si dovoljuješ zopet nekoliko „farbanja“; ti bi rad „pofarbal“ to ločitev za povod političnemu razkolu, ali prav za prav je to le posledica ali krinka, s katero bi ti rad zakril prave povode pol. razkolu, ki so — kakor znano — koristolovje, vladateljnost, veljavnost in samovolja. Od takih breznačel, na katera opiraš ti svoj „liberalizem“, „svobodomiselnost“ in „naprednjaštvo“, se mora odvracati vsak pošten list, torej tudi „Gorica“, ki govori torej čisto resnico, ko pravi, da so njena načela in tvoja nekdanja načela (vsaj tista, katera si nosil na trg) ločena od tvojih sedanjih breznačel.

Slednjič preidem še k jedru tvojih „političnih sleparjev“, k onemü mestu,

od katerega si upal v celem članku največ uspeha in si je dal tudi zato z razprtimi črkami tiskati. Če tudi je to mesto najbolj navno, vendar si je hočem bolje ogledati, da se uveriš, kako zmedeni so že tvoji možgani od večnega „farbanja“. Ti pišeš: „V terek je sleparil“ A. K. po „Goricam“, da ni bilo nikakega načelnega povoda za razkol ter hotel dati nekako razumeti, da on in njegovi pristaši so goriški Slovenci starega kroja, ali čez dva dni ga je že lopnil po zobeh „Prim. List“, ki govori v svojem uvodnem članku odkrito in jasno o krščanskih načelih ter citira na prvem mestu kardinala Missijo, ki je naročil v svoji oporoki zvestobo veri in stanovitno udanost rimski stolici. Tam med vrstami zveni zavrnitev A. K. na njegove laži, da ni bilo načelnega povoda za razkol. — Tako ti, prijatelj! In na tako — oprosti, da porabim izraz iz tvojega slovarja — bedarjijo si še ponosen, da jo daš tiskati z razprtimi črkami!! Dovolj mi, prijatelj, da že moram dvomiti na normalnem stanju tvojih možganov. Jaz ne poberem kamena, da bi ga vrgel na-te, ker znam soditi tvoje sedanje pomilovanja vredno stališče: Vedno večje zadrege, v katere te zavaja tvoja zgrešena politika, ne morejo seveda ugodno vplivati na trezno mišljenje. Jaz bi te na vse zadnje pomiloval, ako bi te tako ne zmerjal, psoval in razgrajal kot vrabec v prosu. Dokler pa ne postaneš bolj ponižen in mehke, oprosti, da zavračam nenormalne izrodke tvojih razburjenih možganov. Povej mi torej najprej, kaj je tako čudnega, če je naročil kardinal v svoji oporoki zvestobo veri in stanovitno udanost rimski stolici? Ali bi ne bilo temveč čudno, ako bi bil nasprotno naročil? On kot cerkveni predstojnik pač ni mogel priporočati „liberalizma“ ali „naprednjaštva“ ali celo „framasonstva“; ali naj bi bil morda kot cerkveni dostojanstvenik naročil zvestobo državi in narodu, in kteremu, slovenskemu ali laškemu, ko je bil dušni pastir obema? — Vidiš, prijatelj, nad kakimi naravnimi in po sebi razumljivimi dejstvi se ti izpodtikaš in obešaš to izpodtikanje v „Soči“ celó na veliki zvon, da ti je morajo naročniki drago plačevati! In ako govori „Prim. List“ „odkrito in jasno o krščanskih načelih“, kaj je to posebnega, saj je to prva točka njegovega programa. Ali morda želiš, da bi se tudi on izneveril svojemu programu kakor se je tvoja „Soča“? No, no, pa že vidim, kaj hočeš reči. Ti bi rad svet uveril, da se s takimi krščanskimi načeli ne ujema moja trdnjava, da je naša stranka z dr. Gregorčičem vred ostala ista, kakor je bila pred razkolom. A tu se zopet hudo motiš. Ali ni nekdanja tvoja in takrat naša „Soča“ vedno naglašala krščanska načela, ali je tedaj zapisala le eno samo besedico zoper „zvestobo veri in stanovitno udanost rimski stolici“? In ali se ne drži „Gorica“ ravno iste poti? Ali niso tji dopisi že opetovano grajali tebe in tvojo „Sočo“, ker sta se izneverila krščanskim načelom? Kaj hočeš torej večdega naglašanja teh načel? In če „Prim. List“ naglašava ravno ta načela, kako za Boga je „lopnil“ s tem mene „po zobeh“, kako za Boga more to „tam med vrstami zveneti kot zavrnitev A. K. na njegove laži, da ni bilo načelnega povoda za razkol“? E prijatelj, ne „Prim. List“, ampak tvoja „Soča“ je lopnila, in sicer ne mene, ampak tebe že premnogokrat po zobeh; kajti ona hrani to, kar ji ti napišeš, leta in leta neizpremenjeno, ti pa izpreminjaš svoje nazore o veri, narodnosti, stanovih in osebah od leta do leta, od danes do jutre. Pristne dokaze teh izprememb pa varujejo pred pozabnostjo ravno črke tvoje „Soče“, katera te vsled tega bije po ustih bolj kot tvoji najhujši nasprotniki.

Tako sem torej, upam, tvoj članek „politični sleparji“ dovolj preresešetal. Uspeh je pač tak, kakor ne more biti drugačen: Same pleve, nič zrnja. Le enega samega stvarnega dokaza nisi

*) O ti slepi prijatelj! Ali še vedno upaš uspeha od robotih, surovih izrazov? Ali še ne veš, da je roboti slog najhujši kvarljivce uspešne polemike? Jaz naj bi bil politični slepar? Čemu? Za moj žep je prav isto, naj je politični voditelj Peter ali Pavel. Za narodno delovanje nisem doslej prejel niti vinarja. Ti dopisi mojemu žepu le škodujejo, ker me stanejo truda in časa, katera bi jaz mogel izkoristiti v svojih gospodarskih opravilih. Poglej pa sebe, prijatelj! Ti živis le od narodnega davka. Kar napišeš, dobiš plačano; kajti ti pišeš le z večim ali manjšim upanjem, da pride plačilo. Še celo to polemiko z mojimi dopisi ti morajo naročniki trikrat plačati: kot pisarju, uredniku in tiskarju. Kaj bi bilo z mojim žepom, ako bi dr. Gregorčič propadel? Nič! Na njegovo mesto bi stopil kdo drugi, katerega bi ti ravno tako napadal in preganjal, naj bi bil tudi sam dr. Tavčar, če bi le imel glasilo, ki bi ne bila „Soča“, in tiskarno, ki bi ne bila „Goriška“. A kaj bi bilo pa z tvojim žepom, ako bi vsi izvajali konsekvence iz prepričanja, da je vsa tvoja politika le koristolovna „farbarija“? Zdaj sodi, prijatelj, kje naj išče javno mnenje političnega sleparstva, pri meni ali pri tebi? — A. K.

mogel navesti, da je bil politični razkol potreben in da ni bil breznačeln in osebnosten. Članek sam so omogočile le bolne razmere v tvojem listu. „Soča“ je pač le unicum med političnimi listi, ne le slovenskimi, ampak tudi drugimi. Kje za Boga naj se najde drugi list, ki bi bil odvisen od ene same osebe, kakor je tvoj! Ali more biti tak list glasilo stranke, ko se mora pokoriti muham in kapricam ene same osebe in pa tako samovoljne in samoveljavne? Kako je pri takih razmerah mogoča kontrola o potrebi in vrednosti spisov, ki naj se v listu tiskajo! Zato pa ni čuda, da se tiska v „Soči“ marsikaj, kar ne spada v javnost glede nedostojnosti ali pa neslanosti. In to so večinoma plodovi tvojega peresa, katero je odtegneno v „Soči“ vsakemu nadzorstvu kakor djanja kakega samovladarja v državi. Kar Ti zapišeš, to se mora tiskati, če tudi presega vse meje neslanosti. To svedočijo tvoji „politični sleparji“. A. K.

Iz Kobarida. — (Zastop „Vzajemne zavarovalnice“) — V Kobaridu smo dobili zastopništvo „Vzajemno zavarovalnice“; prevzel je g. Fran Šlunder št. 112 (p. d. „Glažar“). „Vzajemna zavarovalnica proti požarnim škodam in poškodbi cerkvenih zvonov“ se je pred leti ustanovila v Ljubljani in je katoliška ustanova. Odškodnino izplačuje vsikdar hitro in točno, kakor je pokazala zlasti pri velikem požaru v Bovcu, kjer so bili njeni cenilci prvi na mestu požara in so odškodnino najboljšje izplačali. Ta zavarovalnica bodi vsem našim rojakom v Kobaridu in kobariskem okraju najtopleje priporočena. Vsakega našega zavednega moža dolžnost bodi, da se čim prej zavaruje pri tej zavarovalnici. Torej, naši može, pristopite vsi k „Vzajemni zavarovalnici“!

Iz Trente. — V soboto dne 6. februarja je izdihnila svojo dušo po 14-dnevni hudi bolezni Ana Tožbar v šestdesetem letu starosti. Ranjka je doživela mnogo huđeega na svetu in pretrpela bridkostij, kakor noben Trenar in zato ni čuda, da so ji moči prerano opešale. Gledati je morala svojega moža Antona Tožbarja p. d. Špika, kako ga je medved l. 1871 razmesaril in mu odgrizel vso spodnjo čeljust z jezikom vred. Koliko bridkih ur, da, celih let je užila po tem groznem dogodku ob njem! In 20 let kasneje, l. 1901, jo je vnovič kakor strela zadela grozna in še groznejša nesreča, ko je ubogega moža smreka podrla in ubila na mestu. — Zdaj pa je dokončan tvoj tek, uboga nesrečnica; Bog naj na veke posuši tvoje solze in naj ti poplača izredno udanost v božjo voljo in veliko trpljenje z večnim veseljem v nebesih!

Tukaj je vže nekaj dnij silno neugodno vreme. Megla krije vrhe in se vlačí po dolinah, pa dežuje več ali manj. V Bovcu in v Soči je skopnel uže ves sneg, tu ga je pa še kakih 15—20 cm.

Politični pregled.

Nadvojvoda Franc Ferdinand in katoliški šulferajn.

Te dni so prinesli razni listi vest, da je bila pri nadvojvodi Franc Ferdinandu deputacija katoliškega šulferajna ter ga kot protektorja prosila, da bi se blagovolil živahnejše zavzeti za društvo. Nadvojvoda, da je pa deputaciji odgovoril, da je sicer dober katolik, da pa ni nikak ultramontanec in da ne boče, ko pride do vlade, nikdar njegova vlada verska. Korespondenčni urad pa priobčuje na željo nadvojvode dementi, v katerem pravi, da je bila zgoraj omenjena vest popolnoma izmišljena, ker ni bila pri nadvojvodi sploh nikaka deputacija katoliškega šulferajna. Iz tega je razvidno, kako nesramno si izmišljuje liberalno časopisje razne reči, da potem na podlagi takih izmišljotin lažje udriha po neljubih mu osebah in družtvih.

Proračunski odsek ovske delegacije.

Proračunski odsek ovske delegacije je v soboto vsprejel proračun vojne mornarice.

Rusko-japonska vojska.

Položaj na skrajnem Vstoku se je nepričakovano hitro zasukal na slabše. Kakor vse kaže, poročati bo treba v najbližjih dneh ne več o pogajanjih med Rusijo in Japonsko, marveč o rusko-japonskih vojnih dogodkih. Ruski uradni list od dne 6. t. m. priobčuje namreč to le okrožnico, katero je odposlal ruski minister za zunanje reči grof Lamsdorf ruskim poslanikom v Inozemstvu: Japonski poslanik je izročil cesarski vladi v imenu japonske vlade pismo, v katerem naznanja, da je japonska vlada pretrgala vsako diplomatsko zvezo z Rusijo ter zasukala, da zapusti japonski poslanik Petrograd in ž njim tudi vse

osobje, ki mu je bilo prideleno. V sled tega je zaukazal car ruskemu poslaniku v Tokiju, da tudi on takoj zapusti japonsko prestolnico. Tako postopanje japonske vlade, ki ni hotela niti toliko počakati, da bi se ji bil vročil ruski odgovor na zadajo njeno noto, zvrata in isto odgovornost za vse posledice, ki znajo nastati med obema državama vsled pretrganjih diplomatskih zvez. Toraj diplomatske zveze med Rusijo in Japonsko pretrgane. Res, da ni neizogibna posledica pretrganju diplomatskih zvez takojšnja napoved vojske, ker se je sem ter tja že dogodilo, da so bile pretrgane med posamičnimi državami diplomatske zveze celo po jedno in tudi več let, ne da bi bilo prišlo med njimi do vojske. Ali taki slučajji so le izjeme, dočim je navada, da sledi pretrganju diplomatskih zvez neposredno napoved vojske. In sodeč po pisavi uplivnih ruskih listov, v prvi vrsti pa „Novega Vremena“, utegne se v tem slučaju najbrže zgoditi zadnje. Omenjeni list pravi namreč, da so mogoče zdaj tri eventualnosti, namreč takojšnja napoved vojske, posredovanje kake tretje države ali pa dolgotrajni konflikt med Rusijo in Japonsko. Ta zadnja eventualnost je pa zaradi tega nemogoča, ker so razmere na skrajnem Vstoku preveč zamotane in bi vsled tega preveč trpele ruske koristi. Posredovanje od kake druge strani je tudi skoro izključeno. Ne preostaja drugega izhoda kakor vojska. Japonska se izgovarja, da je zaradi tega pretrgala diplomatske zveze med Rusijo, ker se je prepričala, da jo vodi Rusija le za nos ter tira zaradi tega pogajanja na dolgo in široko, da se v tem času popolnoma pripravi na vojsko. Najboljši dokaz za to da je zadnja odpošiljatev ruskega vojaštva iz Port-Arturja na Korejo. Isto tako očita Rusija Japonski, da je z vojsko toliko časa odlašala, dokler nista pripluli oni dve vojni ladiji v Rumeno morje, katere je Japonska kupila v Italiji in da je zaradi tega pretrgala zdaj nagloma diplomatske zveze, ker je doznala, da sti omenjeni dve ladiji že pripluli v Singapore. Bodisi pa temu tako ali tako, svet stoji pred pragom velikih dogodkov, katerih posledice ne more danes nobeden preračunati. Nastane le vprašanje, ali se li omeji vojska le na Japonsko in Rusijo, ali pa se bodo morebiti izcimile še druge komplikacije. Nemški listi zatrjujejo danes, da ostane Nemčija popolnoma nevtralna. Tako trde nekateri italijanski listi tudi glede Italije, dočim so drugi italijanski listi, ki mislijo, da bi ne bilo napačno, ako bi se Italijani v ta spor umešavali. Francozi stoji na strani Rusije, le Angleži postali so zadnji čas manj zgovorni, kakor so bili do sedaj, kar bi dalo slutiti, da so oni, ki so poslali Japonce pobirat zanje kostanj iz Jerjavice.

Po najnovejših poročilih je Japonska formalno napovedala Rusiji vojsko.

Domače in razne novice.

Smrtna kosa. — V Šempasu je umrla v nedeljo zjutraj po daljši in mučni bolezni še-le 22 let stara gđ. Ottilija Savelli.

Umrla je v nedeljo zjutraj gđ. Marija Pečenkova, hči vinskega trgovca in veleposestnika g. Antona Pečenkota v Gorici v 23. letu svoje dobe.

Zalujočima družinama naše odkritosrečno sožalje. Pokojnicama pa naj sveti večna luč!

Poročil se je v včeraj v Biljah g. Adolf Štrekelj, uslužbenec na deželnem odboru z gđ. Gizelo Saunig iz Bilj. Bilo srečno!

Za „Šolski Dom“ je došlo našemu upravnistvu: Vesela družba svatov priženitv gosp. F. Bratine, Coroninijevoga upravnika gradu v Kronbergu 7 K; Teodor Hribar 2 K; Benko Ivan, nadučitelj v Sovodnjah 2 K.

Predsedništvu je došlo: Ignacij Leban, župnik v Batujah 50 K; Štefa Kinđerčev v Gorici 20 K.

Srčna hvala!

Občni zbor goriške kmetijske družbe. — Danes se vrši v znamenju nasilstva in nepostavnosti občni zbor goriške kmet. družbe. Slovenci so sklenili, da se tega zbora ne udeležijo, marveč da vložijo protest proti veljavnosti istega. Do sedaj se je smatrala goriška kmetijska družba za deželno društvo, v katerem bi morali biti Slovenci in Italijani jednopravni. In res se je v omenjeni družbi to načelo tudi spoštovalo, dokler ji je predsedoval nepozabni zdaj pokojni grof France Coronini.

Pod novim predsednikom dr. Pajzerjem pa se je kmet. družba spremenila v polit. italijansko društvo in jo kot tako v resnici tudi proglašajo podli članek, ka-

terega je priobčil sobotni „Corriere Friuleno“ pod naslovom „Civiltà italiana e violenza Slovena“. Dobro, ako hočejo imeti Italijani sami zase goriško kmet. družbo, ki je dosedaj dobivala vladno podporo, za oba dela goriške dežele, namreč za furlanski in slovenski, potem mora tudi vlada svoje ravnanje nasproti taki družbi drugače urediti. Da se pa to zgodi, na to moramo delati Slovenci z vsemi sredstvi.

Žalostne spletke. — V zadnjem času smo čitali v listih „L'Eco del Littorale“ in „Popolo“ poslanice s podpisom: „M. Marija Terezija Mirsky, prednica uršulinskega samostana v Gorici“. V prvi poslanici je bilo čitati, da ne sprejmesamostan nobene odgovornosti za naročila, ki jih ni podpisala prednica. Že takrat so ljudje po mestu radovedno popraševali: Kaj pa je z gosp. oskrbnikom A. Širco? Razume se, da so take reči škodile njegovi časti in dobremu imenu, katero je užival v mestu in na deželi. Kmalu nato pa je dala prednica gosp. A. Širci celo slovo. Ljudje so ugibali, kaj more biti temu vzrok? V zadnjem „Popolu“ pa čitamo zopet poslanico matere prednice, v kateri pravi, da je gosp. A. Širca mož z neomadeževane zvestobe (incorotta fedeltà).

Te poslanice so nam bile uganka, ki se je pa sedaj rešila. Čujemo, da je hotel nekdo z onstran meje izpodrinuti gosp. Širco, ki je vsega spoštovanja vreden. Ta regnicola (italijanski podanik) je hotel brzkone spraviti na mesto gosp. Širce kakega italijanskega pritepenca.

Tako so se konečno ponesrečile žalostne spletke tega regnicola, ki je prišel pred kratkim uživati avstrijskega kruha.

O tem bomo še govorili. Upamo, da so sedaj na merodajnem mestu spoznali vse spletke, in da se prekliče slovo, katero se je dalo brez vsakega vzroka možu, ki uživa čast in dobro ime v mestu in na deželi. Regnicola pa stori najboljše, da izgine...

Matilda Teodorović v Gorici. — Kakor vže v našem listu naznanjeno, vršila se je sinoči v tukajšnji Čitalnici predstava svetovnoznane tragedkinje Matilde Teodorović. Z ozirom na skrajno slabe vremenske razmere, smemo reči, da je bila predstava za Gorico precej dobro obiskovana, in kdor je prišel in razume hrvatski, ta je gotovo obžaloval da je večer tako hitro minil. Koj prva točka: A. Harambasićeva poezija: „Grob izdajice“ je elektrizirala pričujoče občinstvo in navdušenje je rastlo od točke do točke v frenetičen aplavz v slavo bratske hrvatske umetnice. Razpored pa je bil srečno izbran, ker je omogočil razvijati Teodorovićevi vso bogato njeno tragedijsko karakterizacijo. Vrhunec svoje dramatične sile pa je pokazala v Senvini poeziji: „Smrt Petra Svačića“. Ubogi, izdani, od vseh zapuščeni in smrtno ranjeni kralj Peter Svačić umira na vrhu hriba in objokuje prokletstvo slovanskih narodov, neslogo, mejsebojno zavist, ki je v deželo poklicala tujece in jim izročila tako zlato svobodo hrvatsko. A Vila se mu pridruži in olajšuje smrt, ki je za Svačića mukotrpna in težka, a zadnje njegove besede so: „Hrvatska, Hrvatska!“ V resnici porisiti se je moralo oko vsakogar, ki je opazoval pretresljivo prikazovanje smrtne borbe ubogega Svačića.

Hvaležni smo umetnici, da nam je iz proste volje dodala baš to točko. Druga velezanimiva in umetno podana točka je bil prizor tretji iz tujega čina iz „Poslednjega Zrinjskega“, ko objavi Bukovački zadnjemu Zrinjskemu sramotno smrt očeta pod rabeljskim mečem v Dunajskem Novem mestu. In tu je bil izvrstno karakterizovan upliv groze in bolesti do tragične usode hrvatskih banov in hrvatske domovine, posebno pa dobro podan dušeslovni proces, ki neskrbnega mladeniča prelevi v junaškega moža, plamtečega edino le za srečo svoje domovine.

Hvaležni smo umetnici, da nas je obiskala in tudi mi se pridružimo njenim vročim željam, da ostane in nadalje med Slovenci, ki sočutno opazujemo vse huđe borbe bratskega hrvatskega naroda za njegovo svobodo, za njegove pravice!

Jutri bode kostumnl venček slovenske mladine v veliki dvorani hotela „Central“. Uhod bode od strani telovadnega trga, na drugi strani bodo vrata zaprta. K obilni udeležbi vabi Odbor slovenske mladine.

Prejeli smo: Iz Avstrije, dne 6. febr. 1904. Bolje bi bilo pisati „iz dežele predznosti“. Kaj pa je? Znana firma v Gorici v Gosposki ulici razpošljala je te dni „Knajpovec“ — a po „Soči“ in po pošti — kam? v farovže! Torej tako! Sedaj se morajo vsi „prokleti farji“ naročiti na „Knajpovec“! Človek, kateri je do skrajne nesramnosti obiral, napadal

in opravljal duhovništvo brez razločka v svojem listu, ljudstvo pohujševal do najnižje surovosti, ta človek sili sedaj duhovništvu svoj list „Knajpovec“! Ali je mogoča še večja in nesramnejša predrznost? Mislimo, da celo „Soča“ tega ne zmore! Čudom se je čuditi tudi Okiču, da se je povspel do takega kompanjona. Nočemo reči, da „gliha vkup štriha“, vendar je vsa „Knajpovec“-ija jako sumljiva. — Toliko na znanje prizadetim!

Grozna nesreča na železnici. — Na vipavski železnici, in sicer na dornberški postaji, dogodila se je včeraj grozna nesreča. Lesni trgovec in bivši šturski župan g. Matija Repič je hotel stopiti na vlak, ko se je isti že premikal. Pri ti priliki se mu je pa spodrsnilo in revež padel je med vagono tako nesrečno, da so mu šla štiri kolesa čez prsa in truplo in ga popolnoma zmečkala, tako da je bil koj mrtev.

Strašna nesreča. — V soboto popoldne okolo jedne ure dogodila se je na dvorišču zidarskega mojstra Nilbranda, nahajajočega se na pol Solkanske ceste, strašna nesreča. Na imenovanem dvorišču se namreč gradi nov vodnjak, katerega se izkopali že 33 metrov na globoko. V ta vodnjak je padel ob omenjenem času 24-letni zidar Alojzij Humar z Vogerskega. Mesto da bi nesrečnež po stopnicah šel na prvi oder, ki se je nahajal pod robom vodnjakove votline, skočil je nanj, a se je pri ti priliki prevrnila deska, na katero je skočil in ki najbrže ni bila zadostno pribita, tako, da se je Humar zvrnil ter padel v globočino vodnjaka. Privezali so hitro nekega človeka na vrv ter ga spustili v globočino. Našel je Humarja v strašnem stanju. Obe nogi stamtu bili zlomljeni in sploh je bil razbit po celem životu. Kri je tekla od njega od vseh strani. Ko ga je kolikor najbolj mogoče previdno obvezal in so ga potegnili iz vodnjaka, obvezali so ga za prvi hip kakor so vedli in znali, potem so ga položili na neki voz ter ga odpeljali v bolnišnico. Ali umrl je kmalu potem, ko so ga položili na posteljo.

Zavod za pospeševanje obrti na Goriskem priredi v prostorih tukajšnje kupčijske zbornice obrtno in umetniško razstavo, ki bode trajala od 14. februarja do 20. marca. Odprta bode vsak dan od 10. ure popoldne pa do 4. popoldne. Vstop brezplačen.

Zdravstveno predavanje. — Kakor čujemo, namerava dr. Baumgarten iz Wärrinshofa prirediti v soboto dne 27. februarja t. l. tudi v našem mestu predavanje o neurasteniji, o boleznih namreč, ki dandanes splošno muči človeški rod. Ker je predmet, o katerem bode dr. Baumgarten predaval jako važnega pomena, obeta biti udeležba pri tem predavanju jako mnogobrojna. Ob kateri uri in kje se bo vršilo predavanje, naznanili bodemo pravočasno.

Ponarejeni nikelnasti denar. — Zadnje dni je začel krožiti pri nas tudi ponarejeni nikelnasti denar, in sicer oni po 10 vinarjev.

Novi mestni konjederec se imenuje Evgen Spangher.

Bralno društvo v Sv. Krizu bo imelo v nedeljo dne 14. t. m. ob 3. in pol uri popoldne redni občni zbor z navadnim programom. Vabi se ude društva, da se ga udeležijo Odbor.

Vabilo k veselici, katero priredi „Narodna Čitalnica“ v Cerknem dne 14. svečana 1904 v dvorani „Gospodarskega Doma“. — Vspored: 1. I. Aljaž: „Zaostali ptič“, mešan zbor; 2. H. Volarič: „Slovenskim mladenkam“, za sopran in alt, s spremljevanjem klavirja; 3. G. B—k: „Na razhodu“, moški zbor; 4. Dr. B. Ipavec: „Če na poljane rosa pade“, solospjev s spremljevanjem klavirja; 5. D. Alard: „Semiramide“, za klavir in violin; 6. V. Parma: Koračnica iz operete „Amazonke“, za klavir in violin; 7. A. Foerster: „Naše gore“, mešan zbor; 8. Dr. B. Ipavec: Arija iz opere „Teharski plemiči“, za tenor solo s spremljevanjem klavirja; 9. * * *: „Dve leti in pol...“, transkripcija za klavir; 10. V. Parma: Napitnica iz opere „Urh grof celjski“, za tenor solo in zbor s spremljevanjem klavirja; 11. „Putifarka“, burka v enem dejanju; 12. Šaljivo srečkanje; 13. Prosta zabava. — Vstopnina za neude: sedeži I. vrste 80 vin., II. vrste 40 vin., stoječe 40 vin. Udje so prosti vstopnine ter doplačajo samo za sedeže I. vrste 40 vin., II. vrste pa 20 vin. Otroci izključeni. Začetek točno ob 7. uri zvečer. Med posameznimi točkami in pri prosti zabavi udarja tamburaški zbor. K obilni udeležbi uljudno vabi vse ude in povabljeni odbor.

Rezervisti ki nameravajo prositi oproščenja od orožnih vaj se opozarjajo, naj svoje prošnje vedno pravočasno, toraj vsaj jeden mesec pred vajo, vla-

gajo, ker se na prepozno došle prošnje ne bo oziralo. Vložiti je kolekovane prošnje vedno pri okrajnem glavarstvu.

Prošnja. — Slovensko katoliško podporno in izobraževalno društvo v Kobaridu namerava napraviti si društveno zastavo. V to se udano podpisani najuljudneje obrača do slovenskih rodoljubov, duhovskih in posvetnih, kakor tudi do drugih bratskih društev, da bi z blagohotnimi doneski blagovolili pripomoči imenovanemu društvu k nabavi take zastave. Veliko denarnih žrtev tirja sicer dandanes naše narodno-društveno življenje, a podpisani si usojā upati, da požrtvovalnost naših slovenskih rodoljubov ni še izžepana in da se tudi tukaj pokaže njena dobrotna moč.

Prostovoljne darove hvaležno sprejema

Ciril Metod Vuga, kaplan v Kobaridu.

Italijansko vseučilišče. — Italijani žive glede svojega italijanskega vseučilišča vedno med upom in strahom. Nedavno je vprašal italijanski državni poslanec dr. Verzeznassi ministerskega predsednika dr. Koerberja, da-li bode kmalu rešeno vprašanje glede tega vseučilišča in se-li smejo nadejati Italijani ugodne rešitve tega vprašanja. Ministerski predsednik je odgovoril baje dr. Verzeznassiju s suhim da, ne da bi se hotel spuščati z njim v tem pogledu v daljši razgovor. Nato so začeli pisati koj nekateri listi, da bode vprašanje glede omenjenega vseučilišča rešeno v najkrajšem času, in sicer tako, da se ustanovi isto v Trstu. Te dni pa je na obedu, katerega je priredil predsednik avstrijske delegacije delegatom, dr. Bennati zopet govoril z dr. Koerberjem o italijanskem vseučilišču ter hotel izvedeti, ali se isto v resnici ustanovi v Trstu. In tu je dr. Koerber odkrito povedal, da s Trstom ne bode nič, češ, da Trst, kot trgovinsko mesto, ni nikakor prikladen za ustanovitev vseučilišča. Radi tega se zdaj Italijani hudo jeze nad dr. Koerberjem, očitajoč mu, da je le zgolj iz političnih nagibov proti ustanovitvi italijanskega vseučilišča v Trstu in da so vsi drugi njegovi pomisleki le prazni izgovori. Italijani pravijo namreč, da bi se morala rešitev vprašanja glede ustanovitve italijanskega vseučilišča prepustiti naučenemu ministru, katerega načelnik se je že kedaj sprjaznil z mislijo, da bi bilo najboljšje, ako se izbere za sedež italijanskemu vseučilišču mesto Trst. Politika ne bi smela v tem vprašanju, ki je zgolj kulturnega pomena, igrati nikake uloge. To stališče Italijanov ni popolnoma brez podlage. Resnica pa je, da se Italijani postavljajo sedaj na to stališče le zaradi tega, ker jim tako kaže, dočim se ravno Italijani najhujše postavljajo po robu proti temu stališču, ko bi je morali zavzemati nasproti drugim. Kaj ima n. pr. opraviti politika s kmetijsko družbo goriško? In vendar so jo začeli zadnje čase tirati v nji na tak ostuden način, da se mora njih počenjejanje studiti že vsakemu poštenemu človeku.

Z Voloskega se nam piše: dne 1. februarja t. l. se je odprl na Voloskem „Narodni Dom“. Krasna je ta stavba. Pri zemlji je elegantna restavracija in kavarna, v I. nadstropju so sobe za tujece, v drugem nadstropju je sedež posojilnice. „Narodni Dom“ ima tudi krasno 16 m dolgo in 8 m široko dvorano za predstave, plese itd. Dne 7. t. m. bil je sijajen ples društva belega križa. — V Opatici je sedaj še vedno malo tujecev, čemur je najbrže krivo slabo vreme.

Loterijske številke.

6. februarja.
Trst 68 12 60 85 62
Linc 43 29 42 45 38

Odda se v najem velika soba s prostim vhodom

v ulici Morelli hšt. 32, II. nadstr.

Anton Fon,

klobučar in gostilničar,

Semeniška ulica št. 6,

ima bogato zalogo raznovrstnih

klobukov

ter toči v svoji krčmi

pristna domača vina

in postreže tudi z jako ukusnimi jedili.

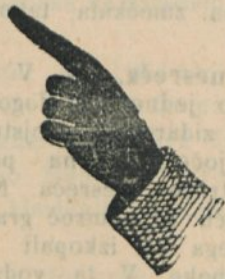
Krojaška zadruga

Gorica, Gosposka ulica 7,

naznanja,

da prodaja oblačila za dame in gospode, modne barkente, in drugo manifakturno blago posebno za bližajoči se zimski čas, blago vseh kakovosti in po najnižje mogočih konkurenčnih in stalnih cenah.

Vzorec najnovejše izbere se na zahtevarje pošiljajo brezplačno in poštne prosto.



Ustanovljena

leta 1899.

„Narodna Tiskarna“

v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

prevzema vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela in izvršuje v moderni in okusni obliki po tako nizkih cenah da se ne boji konkurence.

TISKA: „Gorico“, „Primorski list“, diplome, brošure, cerike, vabila, račune, itd.

Pismena naročila tiskovin se izvršje z obratno pošto; vsa druga v najkrajšem času.

Zima je tu

pa tudi potreba je tu, kupiti za hišno oziroma lastno potrebo raznega zimskega blaga.

Ponovno se tedaj obrača vdano podpisani do cenj. svojih odjemalcev s prošnjo, da se pri nakupu raznih zimskih potrebščin tudi za naprej blagovolijo obrniti v prvi vrsti na njegovo trgovino, koja nudi cenj. odjemalcem vedno priliko za neprekosljivo ceno in dober nakup vedno svežih in solidnih raznovrstnih pletenin iz bombaža in volne, kakor:

nogavice, rokavice, jopice, srajce, hlače, zimске šerpe, rute, čepice, volno itd. Dalje priporoča še zadnje novosti kakor: raznovrstne kožukovine, zimске čevlje za dame, ruske galoše, dežnike, moderce, bluse, spodnja krila, pasove, predpasnike; jako velika zaloga belega perila za gospode, krasnih ovratnic, lovskih nogavic itd.; zadnje novosti mičnih okraskov za obleke, razne svile, žamet, pliš, fodre itd.; vse potrebščine za gg. šivilje in krojače.

J. Zornik, Gorica, Gosposka ulica 7.

Sprejema

hranilne vloge

katere obrestuje po 4 $\frac{1}{2}$ % polumesečno; ne-
vzdignene obrestipri-
suje konec leta k glav-
nici. Rentni davek pla-
čuje posojilnica sama.

Posojila

udomlna osebni kredit po
8% in na vknjižbo po 5 $\frac{1}{2}$ %

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga z omejeno zavezo,

Gorica, ulica Vetturini 9.

C. kr. poštnohranilnični konto N. 851.292.

Sprejema
nove člane

z glavnimi in opravi-
lnimi deleži. Glavni de-
leži po 200 K, opravični
po 2 K. Otvorja članom
tekoče račune, katere
obrestuje po dogovoru.

Uradne ure

vsak dan od 8. ure zjutraj
pa do 1. ure popoldne.



Lekarna

CRISTOFOLETTI,

v Gorici, na Travniku.

Trskino (štokfiševo) jetrno
olje.

Posebno sredstvo proti prsnim boleznim in splošni
telesni slabosti.

Izvirna steklenica tega olja naravno-rumene barve po K 1.40, bele barve po K 2.

Trskino železnato jetrno olje.

Trskino jetrno olje se železnim
jodecem.

Raba tega olja je posebno pripo-
ročljiva otrokom in dečkom, ki so ner-
vozni in nežne narave.

S tem oljem se zdravejo v kratkem
času in z gotovostjo vse kostne bolezni,
žlezni otoki, golše, malokrvnost in
splošna slabost.

Cena ene steklenice 1 K 40 v.

Opomba. Olje, katerega naročam direktno iz Norvegije, preišče se vedno v mojem
kemičnem laboratoriju predno se napolnijo steklenice, zato zamorem jamčiti svojim
častitim odjemalcem glede čistote in stalne sposobnosti za zdravljenje.

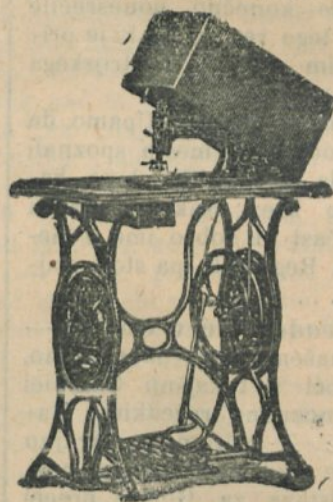
Cristofoletti-jeva pijača iz kine in železa,

najboljši pripomoček pri zdravljenju s trskimim jetrnim oljem in izborno
sredstvo za malokrvne.

Ena steklenica stane 1 K 60 v.

Fani Drašček,

zaloga šivalnih strojev
Gorica, Stolna ulica hiš. št. 2.



Prodaja
stroje tudi
na tedens-
ke ali
mesečne
obroke.
Stroji so
iz prvih
tovarn ter
najboljše,
kakovosti
Priporoča
se slav.
občinstvu

Ivan Bednařik

priporoča svojo
knjigoveznico
v Gorici
ulica Vetturini št. 3.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8

priporoča

pristna bela
in črna vina
iz vipavskih,
furlanskih,
briskih, dal-
mašinskih in
istrskih vi-
nogradov.
Dostavlja na dom in razpošilja po želez-
nici na vse kraje avstro-egrske monarhije v
sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja
tudi vzorce.

Cene zmerne. Postrežba poštena.

Cigoj & Nemeč

veletržca z vini

v Gorici, Passaggio Ed-
ling št. 5, V. Municipio
št. 1 in 5.

priporočata svojo zalogo iz-
bornih črnih in belih vin
iz najboljših istrskih, vipav-
skih in briskih kletij.

Prodajata od 56 l.
naprej.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem Konjedic & Zajec

Gorica, pred nadškofijo šte. 5 in podružnica v hiši „Monta“.

Za čas stavbe priporoča vse stavbne potrebščine, kakor: cement,
stavbne nositelje, vsakovrstne okove, železje, strešna okna, cevi za stra-
nišča itd. Ima v zalogi orodje za vsa rokodelstva iz najbolj slovečih
tovarn. Opozarja na svojo bogato izber kuhinjskega in hišnega orodja
dob rezprimerno nizkih cenah.

Edina zaloga
stavbenih nositeljev

v Gorici.

Pocinkana žica za vinograde po jako snižanih cenah!

Pozor!

Eno kronske nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže
s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za
100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

Pozor! Eno kronske nagrade!

Pozor! Eno kronske nagrade!